

xa davant les autoritats judicials de l'Estat requeridor amb la condició expressada que sigui retornat quan aquestes autoritats dictin una resolució.

TÍTOL V

Disposicions finals

ARTICLE 23

Llengües

1. La sol·licitud d'extradició i qualsevol document annex han d'estar redactats en la llengua de la part requeridora i s'hi ha d'adjuntar una traducció en la llengua de la part requerida o en llengua francesa.

2. Tota traducció que acompanyi una sol·licitud d'extradició ha d'estar certificada conforme per una persona expressament habilitada per a això d'acord amb la legislació de la part requeridora.

ARTICLE 24

Exempció de legalització

En l'aplicació d'aquest Conveni, els documents i traduccions redactats o certificats pels tribunals o altres autoritats competents d'una de les parts no han de ser objecte de cap forma de legalització quan estiguin proveïts del segell oficial.

ARTICLE 25

Solució de controvèrsies

Qualsevol controvèrsia ocasionada per la interpretació o l'aplicació del present Conveni s'ha de resoldre per via diplomàtica.

ARTICLE 26

Entrada en vigor

El present Conveni entra en vigor provisionalment a partir de la data de la seva signatura i definitivament el primer dia del segon mes següent a la data de l'última notificació en què es faci constar el compliment de les formalitats constitucionals requerides en cadascun dels dos estats.

ARTICLE 27

Vigència i terminació

El present Conveni es conclou per un temps de durada il·limitada. Cadascuna de les parts el pot denunciar per mitjà d'una notificació per escrit enviada per via diplomàtica a l'altra part. La denúncia té efecte un any després de la data d'enviament.

Per donar fe de tot això, els representants dels dos estats, autoritzats a aquest efecte, signen aquest Conveni i hi estampen el seu segell.

Fet a Madrid el 12 de setembre de 2006, per duplicat en llengües espanyola, àrab i francesa; els tres textos són igualment autèntics.

Pel Regne d'Espanya,

Juan Fernando López Aguilar,

Ministre de Justícia

Per la República Islàmica de Mauritània,

Mahfoudh Ould Bettah,

Ministre de Justícia

El present Conveni s'aplica provisionalment a partir del 12 de setembre de 2006, data de la seva signatura, segons s'estableix a l'article 26.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 25 de setembre de 2006.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

19346 *APLICACIÓ provisional del Conveni entre el Regne d'Espanya i la República Islàmica de Mauritània relatiu a l'assistència a persones detingudes i al trasllat de persones condemnades, fet el 12 de setembre de 2006. («BOE» 267, de 8-11-2006.)*

CONVENI ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA ISLÀMICA DE MAURITÀNIA RELATIU A L'ASSISTÈNCIA A PERSONES DETINGUDES I AL TRASLLAT DE PERSONES CONDEMNADES

El Regne d'Espanya i la República Islàmica de Mauritània,

Animats per la voluntat d'afavorir l'assistència als seus nacionals, que estiguin detinguts en un dels dos estats;

Animats per la voluntat de permetre als condemnats el compliment de les seves penes privatives de llibertat en l'Estat del qual siguin nacionals, amb la finalitat d'afavorir la seva reinserció social;

Han convingut:

TÍTOL I

Assistència dels cònsols a les persones detingudes

ARTICLE 1

Sempre que l'interessat no s'hi oposi expressament, les autoritats competents de cada Estat han d'informar directament el cònsol competent de la detenció, l'empresonament o qualsevol altra forma de detenció de què sigui objecte un nacional de l'altre Estat, així com dels fets en els quals es basi la detenció i de les disposicions legals en què es fonamentin les actuacions. Aquesta informació s'ha de proporcionar com més aviat millor.

Sempre que l'interessat no s'hi oposi expressament, el cònsol té dret a visitar qualsevol dels seus nacionals que estigui detingut, empresonat o sotmès a qualsevol altra forma de detenció o que compleixi una pena privativa de llibertat en l'Estat de residència; a entrevistar-s'hi i a intercanviar correspondència amb ell, així com a vetllar per la seva representació davant la justícia. El dret a visitar el nacional s'ha de concedir al cònsol tan aviat com sigui possible i, a tot tardar, dins un termini de vuit dies a partir del dia que l'interessat hagi estat detingut, empresonat o sotmès a qualsevol altra forma de detenció. Les visites s'han de concedir amb caràcter periòdic i a intervals raonables.

Les autoritats competents han de transmetre al cònsol sense demora la correspondència i les comunicacions d'un nacional de l'altre Estat, detingut, empresonat i sotmès a qualsevol altra forma de detenció o que compleixi una pena privativa de llibertat en l'Estat de residència.

ARTICLE 2

En cas de detenció d'un nacional d'un dels dos estats deguda a una infracció involuntària, comesa per error,

negligència o falta de precaució, comesa en l'altre Estat, les autoritats competents s'han d'esforçar per adoptar, en el marc de la seva legislació, les disposicions necessàries, en especial mesures de control judicial o l'exigència d'una fiança, que permetin posar en llibertat l'interessat. El cònsol competent ha de ser informat de les mesures de què hagi estat objecte el seu nacional.

TÍTOL II

Trasllat de persones condemnades detingudes

CAPÍTOL I

Principis generals

ARTICLE 3

Als efectes del present Conveni:

- Per «nacional d'una de les parts» s'entén tota persona que hagi estat prèviament en possessió efectiva de la nacionalitat d'una de les parts.
- Per «Estat de condemna» s'entén l'Estat en què la persona hagi estat condemnada i del qual sigui traslladada.
- Per «Estat de compliment» s'entén l'Estat al qual es traslladi la persona condemnada amb la finalitat de complir la pena.
- Per «condemnat detingut» s'entén qualsevol persona que, havent estat objecte en el territori d'un Estat o de l'altre d'una resolució judicial de condemna, estigui obligada a complir una pena privativa de llibertat i estigui detinguda.

ARTICLE 4

El present títol s'ha d'aplicar observant les condicions següents:

- Que no hi hagi procediments penals pendents en l'Estat de condemna.
- El delictes que motivi la sol·licitud ha d'estar castigat per la legislació dels dos estats.
- La resolució judicial a què es refereix l'article 3 ha de ser ferma i ha de tenir caràcter executiu.
- El condemnat detingut ha de ser nacional de l'Estat al qual se'l traslladi.
- El condemnat o el seu representant legal, per raó de la seva edat o estat físic o mental, hi ha de donar el consentiment.
- L'Estat de condemna i l'Estat de compliment han d'estar d'acord sobre el trasllat.
- La pena no ha d'haver prescrit segons la legislació d'un dels dos estats.

ARTICLE 5

Les autoritats competents de l'Estat de condemna han d'informar tot nacional de l'altre Estat, condemnat per sentència ferma, sobre la possibilitat que se li ofereix, en aplicació del present Conveni, d'obtenir el trasllat al seu país d'origen per complir la pena.

ARTICLE 6

Es pot denegar el trasllat en cas que:

- El condemnat no hagi satisfet els imports, multes, despeses judicials, indemnitzacions per danys i perjudicis i condemes pecuniàries de qualsevol naturalesa que se li hagin imposat, llevat que hagi estat declarat insolvent.
- L'Estat requerit consideri que el trasllat pot perjudicar la seva sobirania, la seva seguretat, el seu ordre

públic, els principis fonamentals del seu ordenament jurídic o altres interessos essencials.

ARTICLE 7

1. El penat ha de continuar complint en l'Estat de compliment la pena o mesura de seguretat imposada en l'Estat de condemna, d'acord amb l'ordenament jurídic de l'Estat de compliment.

2. En cap cas no es pot modificar, per la seva naturalesa o per la seva durada, la pena o mesura de seguretat privativa de llibertat pronunciada per l'Estat de condemna.

3. No obstant el que disposa l'apartat 1 d'aquest article, en els casos en què la condemna sigui incompatible amb la legislació de l'Estat de compliment, per la seva durada o naturalesa, aquest pot adaptar la pena o mesura de seguretat privativa de llibertat a la prescrita per la seva pròpia legislació per a un delictes similar. A aquest efecte, l'Estat de compliment no està obligat a respectar els mínims previstos en la seva legislació per al delictes en qüestió.

En aquests supòsits, l'Estat de compliment ha de:

- respectar les conclusions relatives als fets, tal com figuren a la sentència,
 - no convertir una condemna privativa de llibertat en una sanció econòmica,
 - deduir el temps total de privació de llibertat complert per la persona condemnada.
4. Sota cap circumstància la condemna imposada en l'Estat de condemna no es pot agreujar en l'Estat de compliment.

ARTICLE 8

L'Estat de condemna ha d'informar sense demora l'Estat de compliment de qualsevol resolució o de qualsevol acte personal que s'hagi produït en el seu territori i que posi fi al dret de compliment.

Les autoritats competents de l'Estat de compliment han de posar fi al compliment de la pena quan siguin informades de qualsevol resolució o mesura que tingui per efecte privar la sanció del seu caràcter executiu.

ARTICLE 9

Només l'Estat de condemna té el dret a resoldre sobre qualsevol recurs de revisió interposat contra la condemna.

ARTICLE 10

El compliment de penes privatives de llibertat es regeix per la legislació de l'Estat de compliment amb observança de les condicions que preveuen els articles següents.

ARTICLE 11

En el moment de la sol·licitud de trasllat el condemnat ha de tenir pendent almenys un any de pena per complir. En casos excepcionals, els dos estats poden autoritzar el trasllat encara que la pena que resti per complir sigui inferior a un any.

ARTICLE 12

El compliment de la pena privativa de llibertat definida a la lletra c) de l'article 3 es regeix per la legislació de l'Estat de compliment.

Aquest és l'únic competent per adoptar, respecte al condemnat, resolucions sobre reducció de la pena i, de manera més general, per determinar les modalitats de compliment de la pena.

ARTICLE 13

Les despeses de trasllat són a càrrec de l'Estat que sol·licita el trasllat, tret de si hi ha un acord en contra entre els dos estats. L'Estat que assumeixi les despeses de trasllat ha de proporcionar l'escorta.

CAPÍTOL II

Procediment

ARTICLE 14

La sol·licitud de trasllat la pot presentar:

- El mateix condemnat o el seu representant legal, el qual ha de presentar, a aquest efecte, una sol·licitud a un dels dos estats.
- L'Estat de condemna.
- O l'Estat de compliment.

ARTICLE 15

Qualsevol sol·licitud s'ha de formular per escrit. S'hi ha d'indicar la identitat del condemnat i el seu lloc de residència en l'Estat de condemna i en l'Estat de compliment. S'hi ha d'adjuntar una declaració feta davant una autoritat judicial en què es faci constar el consentiment del condemnat.

ARTICLE 16

L'Estat de condemna ha de trametre a l'Estat de compliment l'original o una còpia autèntica de la resolució per la qual s'hagi condemnat la persona, proveïda d'una certificació del caràcter executiu de la resolució, i ha de precisar, en la mesura que pugui, les circumstàncies del delicte, la data i el lloc on hagi estat comès, la seva qualificació legal i la durada de la sanció que s'hagi de complir. Ha de proporcionar tota la informació necessària sobre la persona condemnada i la seva conducta en l'Estat de condemna abans i després de dictar-se la resolució de condemna.

Si un dels dos estats considera que la informació proporcionada per l'altre Estat és insuficient per poder aplicar el present Conveni, ha de sol·licitar la informació complementària necessària.

El condemnat ha de ser informat per escrit de qualsevol gestió empresa per l'Estat de condemna o de l'Estat de compliment, en aplicació dels paràgrafs precedents, com també de qualsevol decisió adoptada per un dels dos estats sobre una sol·licitud de trasllat.

ARTICLE 17

Excepte en casos excepcionals, les sol·licituds les ha de dirigir el Ministeri de Justícia de l'Estat requeridor al Ministeri de Justícia de l'Estat requerit. Les respostes s'han de transmetre pel mateix conducte en els terminis més breus possibles.

Tota denegació ha d'estar motivada.

ARTICLE 18

Cadascun dels dos estats es pot reservar la facultat d'exigir que les sol·licituds i els documents annexos li siguin enviats acompanyats d'una traducció en la seva pròpia llengua.

ARTICLE 19

Les peces i documents transmesos en aplicació del present Conveni estan dispensats de tota formalitat quant a la seva legalització.

ARTICLE 20

L'Estat de compliment no pot reclamar en cap cas el reemborsament de les despeses en què hagi incorregut per al compliment de la pena i la vigilància del condemnat.

TÍTOL III

Disposicions finals

ARTICLE 21

El present Conveni entra en vigor provisionalment a partir de la data de la seva signatura i definitivament el primer dia del segon mes següent a la data de l'última notificació en què es faci constar el compliment de les formalitats constitucionals requerides en cadascun dels dos estats.

ARTICLE 22

El present Conveni es conclou per un temps de durada indefinida. Cadascun dels dos estats el pot denunciar mitjançant una notificació per escrit enviada a l'altre Estat per via diplomàtica.

La denúncia té efecte un any després de la data d'enviament.

Per donar fe de tot això, els representants dels dos estats, autoritzats a aquest efecte, signen aquest Conveni i hi estampen el seu segell.

Fet a Madrid, el 12 de setembre de 2006, per duplicat en llengües espanyola, àrab i francesa; tots els textos són igualment autèntics.

Pel Regne d'Espanya,

Juan Fernando López Aguilar,

Ministre de Justícia

Per la República Islàmica de Mauritània,

Mahfoudh Ould Bettah,

Ministre de Justícia

El present Conveni s'aplica provisionalment a partir del 12 de setembre de 2006, data de la seva signatura, segons s'estableix a l'article 21.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 25 de setembre de 2006.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

19347 *APLICACIÓ provisional del Conveni relatiu a l'assistència judicial en l'àmbit civil i mercantil entre el Regne d'Espanya i la República Islàmica de Mauritània, fet el 12 de setembre de 2006. («BOE» 267, de 8-11-2006.)*

CONVENI RELATIU A L'ASSISTÈNCIA JUDICIAL EN L'ÀMBIT CIVIL I MERCANTIL ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA ISLÀMICA DE MAURITÀNIA

El Regne d'Espanya, d'una banda,
I la República Islàmica de Mauritània, de l'altra, denominats d'ara endavant «parts contractants»;

Tenint en compte l'ideal comú de justícia i de llibertat que guia els dos estats,

Preocupats per augmentar l'eficàcia de la cooperació judicial mútua en l'àmbit civil i mercantil,

Han convingut: